

nomisk Standpunkt, og det er ogsaa den naturligeste Maade for Tinget at se paa dem. Vi ere valgte ind i dette Ting i en økonomisk trykket Tid, og netop fra Vælgernes Side med det Formaal for Øje, at vi skulle spare alle Vegne, hvor der forsvarlig kan spares, og navnlig paa alle de Udgifter, som kaldes uproduktive Udgifter." Nu gad jeg nok vide, om den højtærede Forsvarsminister holder det for en produktiv Udgift at forhøje Officerslønningerne. Staa vi nogetsteds overfor uproduktive Udgifter, gøre vi det, i det Øjeblik vi staa overfor Forhøjelse af Officerslønningerne, en Forhøjelse, som slet ikke er paakrævet paa nærværende Tidspunkt, hvor alle maa vente, at sligt bliver udsat ad Aare.

Men det er ikke alene herom, det drejer sig, det drejer sig desuden om, at denne Sag er et Vidnesbyrd om, at den højtærede Forsvarsminister ikke alene vil fare frem efter den Grundsætning, som blev hans Program, da han blev Forsvarsminister, at vi ikke kunne vente nogen væsentlig Nedgang i vore Militærudgifter, men at vi tværtimod bestandig under den nuværende Forsvarsminister ville faa Stigning og atter Stigning i Militærudgifterne, de mest uproduktive af alle Udgifter.

I Gaar gjorde den højtærede Forsvarsminister en Bemærkning om, at han vilde godt arbejde for, at vi fik en billig Ordning af vort Forsvarsvæsen. Det var en mærkelig Udtalelse, for den kan jo til en vis Grad bruges i agitatorisk Øjemed, og det var vel ogsaa derfor, det blev sagt. Men den er, hvis den ikke er ganske tom, uforenelig med den Udtalelse, som den højtærede Forsvarsminister i Fjor fremsatte i sin Programtale her i Tinget, at man ikke kunde vente sig nogen væsentlig Nedgang i Militærudgifterne ved den ny Ordning af vort Militærvæsen, og jeg tillader mig derfor direkte at spørge den højtærede Forsvarsminister: Har den højtærede Forsvarsminister siden i Fjor skiftet Standpunkt? Har den højtærede Forsvarsminister overfor Spørgsmaalet om, hvorvidt man kan vente væsentlig Nedgang i vore Militærudgifter ved en ny Ordning af vort Militærvæsen, endnu det Standpunkt, han angav i Programtalen eller rettere i den store Tale, han holdt Dagen efter, at han

havde holdt sin Programtale, eller har han et nyt Standpunkt? Thi saa længe vi ikke faa en bestemtere Besked om, at den højtærede Forsvarsminister har skiftet Standpunkt, tillader jeg mig at fastholde Udtalelsen af 18. Januar i Fjor og anser den Udtalelse, som faldt i Gaar, blot for en Udtalelse, der skal plumre Vandene, men som i Realiteten er ganske betydningsløs.

Det er for øvrigt et interessant Faktum, at Udtalelsen om, at man ikke kunde vente sig nogen væsentlig Nedgang i vore Militærudgifter, først blev fremsat Dagen efter, at Programtalen blev holdt, og at der ikke var sagt noget derom i Programtalen, thi som vel de fleste her i Tinget vide, oplyste den højtærede Justitsminister i Sommer ved et Møde i Klosterskoven, at det havde slet ikke været Forsvarsministerens Mening, at denne Udtalelse skulde komme offentlig frem. Denne Udtalelse, som var den væsentligste Aarsag til hele Sprængningen indenfor Venstre, skulde have været en privat Hemmelighed. Saa demokratisk er Tankegangen hos den nuværende Konseilspræsident, at hans Mening var, at det danske Vælgerfolk ikke ved offentlige Udtalelser skulde have Besked om, hvad der var Aarsagen til et dybtgaaende og indgribende politisk Brud her i Folketinget.

Saa sagde den højtærede Minister, at nu kunde man ikke mere staa blot paa Kravet om væsentlig Nedgang i Militærudgifterne, om betydelig, endog meget betydelig Nedgang i Militærudgifterne, saaledes som den højtærede Minister havde gjort det, den Gang han fremsatte den Udtalelse, jeg forleden citerede. Det er for Resten mærkeligt, at i den Udtalelse sagde den højtærede Konseilspræsident udtrykkelig: Vi skulle ikke alene kræve betydelig Nedgang i vore Militærudgifter, men vi skulle huske paa at fastholde dette Krav, naar vi komme til Magten. Men den Dag, den højtærede Konseilspræsident fik Magten her i Landet, sagde han: Nu skulle vi ikke længere kræve betydelig Nedgang i Militærudgifterne. Altsaa netop det Krav, som den højtærede Minister selv forlangte, vi skulde fastholde, naar vi fik Magten, lod den højtærede Minister falde, den Dag han fik Magten. Og saa sagde